

thi, skjønt det er i November, have vi Foraarsvejr. Og nu drage vi hen til Osman Agas Have, der er lige saa mærkelig som den Hule, vi nys have forladt. Den ligger paa en fuldstændig nøgen og bar Slette, men i en Indsænkning, der overalt er omgivet med stejle Sider. I denne Indsænkning udfolder sig en saa yppig Pantevæxt, at den mest levende Fantasi ikke kan udmale sig den skønnere. Træer med Abildsiner, Granater, Æbler, Pærer, Figner, Mandler, Abrikoser og Ferskener voxe dér og gjøre hverandre Pladsen stridig; Vinranker slynge sig op omkring alle disse Frugttræer, og de højtstræbende Daddelpalmer synes at tilraabe den fremmede: „Husk, du er i Afrika!“ Det er vanke ligt at finde tilstrækkelig Plads i denne Have til at lejre sig, saaledes staar der Træ ved Træ; endelig finde vi dog en Plads, vi udbrede vore Tæpper, hente vort Forraad fra Karerne, og vi glæde os over det landlige Maaltid.

Denne Lethe er for Resten ikke den eneste „Glemselens Strøm“; thi ogsaa andre Grækere end Cyrenaikas paastode at have Lethe, Thessalierne og Lydierne gjorde saa'edens Krav paa at eje den; men i senere Tider henlagde man almindelig den navnkundige Strøm til det Sted, hvor vi vare. Brødrene *Beechey* ere de første, som have gjenopdaget den hemmelighedsfulde Strøm, og senere har *Barth* givet værdifulde Oplysninger om den hele Egn.

Vort glade Maaltid fortsattes til ud paa Eftermiddagen, og først hen imod Aften kom vi a ter til Bengasi. Vi havde vistnok drukket af Lethes Vand, men vi medbragte dog et skjønt Minde fra vor Tur. Man maa kun ønske, at „Middelhavets Klenodie, Afrodites Have“, som Homer kalder Cyrenaika, maatte kunne faa en bedre Fremtid og en saadan Tilværelse, som Pindar og Kallimachus saa skjønt have skildret os, at Landet havde paa deres Tid.

Gerhard Rohlf's.

Geologisk-geografisk Undersøgelse af Island. Fra Island meddeles os den glædelige Underretning, at Altinget har sat en geologisk-geografisk Undersøgelse i Gang over denne fjærntliggende og fattige Ø, der frembyder den største Interesse i mangfoldige Retninger. For det første Finansaar har Altinget bevilget 2500 Kr. til Undersøgelsen, og denne er overdraget til den talentfulde unge Islænder *Th. Thoroddsen*, der vil være Tidskriftets Læsere kjendt ved flere Afhandlinger, han har skrevet deri, og som er ansat som Adjunkt ved den højere Realskole paa Mödruvellir ved Akureyri. Altinget har givet Thoroddsen frie Hænder ved Undersøgelsen, og til næste Sommer begynder han rimeligvis med Østlandet, hvor den mærkelige Dobbeltspatmine findes ved Reyarfjord. Enhver, der interesserer sig for Naturen paa Island, og det er Tilfældet med en Mængde Mennesker baade i Danmark og i fremmede Lande, maa være Altinget meget taknemlig, fordi det har sat denne Undersøgelse i Gang, og der er ingen Tvivl om, at vi i Løbet af en halv Snes Aar f. Ex. paa Grund af denne Undersøgelse ville komme til at faa en klar Oversigt over de vigtigste af Naturforholdene paa Øen. Danmark har des værre alfor længe forsømt at gjøre Undersøgelser paa Island; nu have Islænderne selv taget Sagen i Haand, til Ære og til Gavn for dem selv og for Videnskaben.

Isforholdene paa Njeva. Som et oplysende Vidnesbyrd for, hvorledes Vinterens Længde og Strængthed tiltager øster paa, fremfører man ofte Isforholdene paa Njeva. Direktøren for det fysiske Central-Observatorium i St. Petersburg, Dr. *H. Wild* har nylig offentliggjort en Række Oplysninger om disse Forhold*). Efter Iagttagelser, der ere førte fra 1706—1879, altsaa i et Tidsrum af 174 Aar, viser det sig, at den nævnte Flod i Tværmaal er isdækket i 147 Dage eller omtrent 5 Maaneder af Aaret. Isdækket begynder den 26de November og gaar bort den 2:de April. De enkelte Aar skifte dog meget i saa Henseende, og man har haft det Tilfælde, at Floden har været tillagt fra den 29de Oktober til den 11te Maj, altsaa paa to Datoer, hvor Skoven hos os har været grøn. I

*) Die Temperaturverhältnisse des russischen Reiches. IIter Theil. St. Petersburg. 1881.

Følge senere Meddelelser fra den samme Forfatter*) var Floden i den sidste strænge Vinter endog tillagt den 17de Oktober; kun 4 Gange før i dette Aarhundrede er det sket, at Floden har været tillagt i Oktober, og de tidligere Gange først i de sidste Dage af Maanedens. Brødeforskjellen imellem St. Petersburg og Kjøbenhavn er 5°.

Vandringer af W. Reiss og A. Stübel i Sydamerika. Tallet paa de Videnskabsmænd, som i vore Dage drage omkring for at udvide Kundskaben til Jorden, er saa stort, at det er et helt Arbejde at holde Regnskab med, selv kun de vigtigste af dem. Hver Dag, kan man gjerne sige, dukker der nye rejsende frem, som ikke før have været paa Omtale, og naar man følger med de Tidskrifter, der udgives f. Ex. af de geografiske Selskaber i Marseille, i Lyon og i Nordfrankrig, indser man ret, hvor talrig Skaren af de rejsende er; i hvert af disse Tidskrifters Hefter findes nemlig flere Ark, fyldte med Nyheder om rejsende, som ere dragne derhen eller derhen. Man har vist Ret til at sige, at saadanne Oplysninger kun have et ringe Værd for den almindelige Læser; thi de give enten for lidt eller for meget, de kræve en hel Del Arbejde og efter en Tids Forløb have de ikke den ringeste Interesse. Man udsætter sig ogsaa let for, at de virkelig fremragende rejsende komme til at drukne i Flokken. Den, der har gjort Geografien til Studium, følger naturligvis med udenlandske Tidskrifter, for saa vidt de give Nyheder om de rejsendes Færd, og for vort geografiske Tidskrifts Vedkommende synes det derfor mindre rigtigt at opfylde en stor Del af Pladsen med saadanne Nyheder. Som man vil have set, har nærværende Tidskrift derimod jævnlig Meddelelser om de vigtigste nye Opdagelser, og dette synes os langt vigtigere end de ovennævnte Døgnnyheder.

Imellem de Mænd, som i de senere Aar have foretaget store Rejser, maa man fremhæve de to, hvis Navne staa over nærværende Meddelelse. De ere imidlertid vistnok kun kjendte af de færreste blandt Tidskriftets Læsere, og det vil derfor mulig have nogen Interesse at faa at vide, hvor de have været. Begge de nævnte rejsende ere Tyskere, og de ere tillige Geologer af Fag, hvorfor de ogsaa særlig have gjæstet vulkanske Egne. I Aaret 1868 rejste de sammen til Magdalenefloden i Sydamerika, de sejlede paa et Dampskib op ad denne Flod og drog derfra til Bogotá, Hovedstaden i Columbia. De undersøgte nu forskellige Dele af Cordillererne her omkring og særlig de vigtigste Vulkaner samt andre for Geologerne vigtige Punkter. Efter omtrent et Aars Forløb drog de ind i Staten Ecuador, og de opholdt sig her ikke mindre end 5 Aar, stadig sysselsatte med Undersøgelser af forskellig Art. I Efteraaret 1874 besluttede de endelig at drage ned til Kysten, og de foretog bl. a. her en Mængde Udgravninger i den store Gravplads ved Ancon, der gjemmer Ligene af mange Undersaatere i Incarnes Rige. Senere drog de ned ad Amazonfloden og langs Brasiliens Kyst til Rio Janeiro. Da Reis's Sundhed var nedbrudt, vendte han i Februar 1876 tilbage til Evropa, hvorimod Stübel drog ned til det sydlige Brasilien og derfra igjennem Argentina til Chile, Polivia og Perú; 1877 kom Stübel tilbage over Panamá og St. Francisco.

De to nævnte rejsende have hidtil ikke offentliggjort meget om deres Rejser; men det kommer vel. Det maa dog fremhæves, at de paa spansk have udgivet flere Skrifter om deres Højdemaalinger i Cordillererne, og der indeholdes deri adskillige hundrede Højdemaalinger. I det sidste Aar have de udgivet flere Hefter af et Pragtværk „Das Todtenfeld von Ancon in Perú“; hele Værket skal omfatte 110 Tavler i Farvetryk og med ledsagende Text, tilsammen til en Pris af 300 Reichsmark. Af de udkomne Hefter ser man allerede, hvor betydningsfuldt hele Værket vil blive. Ancon vil nemlig ligesom Pompeji for den romerke i lange Tider blive os det vigtigste Findested for den saa mærkelige peruanske Kultur. Den overordentlig skønne Udstyrelse gjør ogsaa Værket i typografisk og kunstnerisk Henseende til Hæder for den tyske Regering, med hvis Understøttelse det udkommer.

*) Autograferet Cirkulære med Titelen „October-Kälte 1880 in St. Petersburg.“